

LA TRALLA

SETMANARI SATIRICH

No l'equivoqueu ab el d'enfrente * Mudará'l petadó cada setmana

DIPUTACIÓ, 295

SURT ELS DISSAPTES

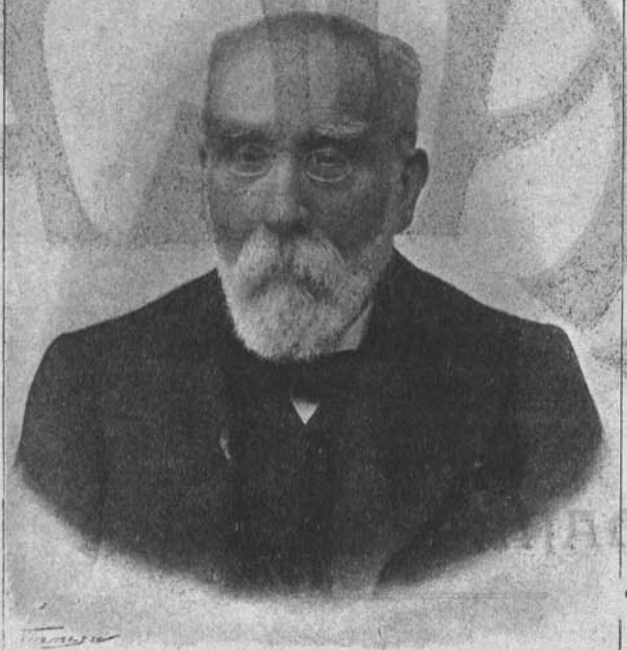
La fraternitat dels "fraternals"

—Noy; fas mol mala cara. Ja deus estar á casa d'algun burgés explotador d'aquests qu'us fan treballar dotze horas diarias y'us xuclan la sanch tan com poden.

—¡Ca! Treballo aquí devant, á la *Fraternitat*, que per 12 rals ens hi fan venir catorze horas, ens endossan setze taulas y ens fan pagá una peseta per cada cullera qu'es pert.

—¡¡ !!

Fot de 'Joventut'.

El 29 de Novembre será sempre fetxa inesborrable per tots els verdaders aymants de las llibertats del poble. Per anys, per sigles que passin, els que sentin batre en son cor l'amor, al arribar aytal dia, els desemparats, els parias de la patria, tenen que dedicar un recort al que sigui el gran mestre de la democràcia, el més ferm propagador dels ideals de llibertat, l'immortal PI Y MARGALL. ● ● ● Avuy, que tant malmés s'ha vist aquest famós nom de Llibertat, pele que'n fan un negoci pera satisfer sas concupiscencias, enganyant el poble ab falsas prédicas, no pot menys, «La Tralla», que dedicar aquest humil recort, al que sigui en vida atropellat més de quatre voltas, pels mateixos qu'avuy s'han omplert la boca de alabansas que soterran més qu'enlayran a n'aquell català il·lustre, que predicaba en sas obras una democràcia federal, molt distant de la República unitaria, y, per lo tant, absolutista, ab la qu'ells afalagan al poble. ● ● ● Si es cert qu'el gran PI Y MARGALL, fa dos anys desaparegué d'entre nosaltres, més cert es encare que son recort lluny de minvá ab la corrossió del temps, s'ha afermat en nostra pensa, y més demá qu'avuy, si cap, sa memoria formarà un sol cos ab nostre cervell. ● ● ●

No s'ha de ser gayre viu per veure que'ls republicans unitaris fan magarrufas a n'els senyors guerreros y que tiran a despollar a la República del gorro frigi, manteu vermell y las sandalias, pera vestir-la ab casco ab llorón, guerrera ab botons daurats y botas de montar. Serà una república disfressada de capitá general qu'inspirará terror als espantadissos y farà fàstich a las personas serias. Desde'n Salmerón Krausse que pronuncia grans discursos ocupantse del ramo de guerra y marina, a n'en Lerroux que fa preguntas sobre si'l quefe del quarto militar del rey es el general A ó B, prenenthi tant interés com si's tractés del quefe del seu quarto militar d'Emperador del Paralelo, a tots els diputats republicans y fins a certs periódichs republicans tot se'ls hi torna tocar la barbeta als militars, parlar dels militars, accontentar als militars que no sembla sinó que siguin ninyeras ó didas d'aquestas que furan tan com poden a la senyora pera comprar tabach al cipayo que'ls hi fa l'aleta. Y es comprén; els republicans que gastem a Espanya ja saben que pensar en fer revoluciones es pensar en la lluna, las armas de foch s'han de deixar pera las personas majors y ells, a jutjar per sas teorías y per sas prácticas, encare son al destete. ¿Manera de dur la república? que la portin els guerreros. No es pas mala pensada, però ells son tan ignorants que no saben que tot projecte té la seva part

bona y la dolenta y en aquest de qu'are parlo; la dolenta es de molt més bulto que la bona. No dupto de que la república pugui pujar a Espanya calçada ab botas de montar, pero es segur que las mateixas botas servirian pera ser aplicadas al paner de la república y ferla anar en orris. Aixó sense el desgavell que suposa una puja y una baixa tan sobtadas. Dugas impresions d'aquesta naturalesa a certs malalts els hi estenen la papeleta de defunció y Espanya no es pas tan forta pera poguerli fer rebre una alenada de fret y una de calor, tot alhora impunement. Y per si tot lo dit no fos prou, l'altre dia el molt quixot de don Nicolás, va donar la nota bufa en ple Congrés, sostenint qu'els espanyols encare podem pensar en la revancha de la pallissa que'ns propinaren els Estats Units. Alló de tengo un niño chiquitín que se llama Nicolás, ho tindrem de mudar y dir tengo un niño grandullón que se llama don Nicolás, porque es necessita ser nen pera pensar, a entrada d'hivern, en anar a reconquistar las ex-colonias. Ja feya bé El Censor que dibuixaba a n'en Salmerón carregat ab sabres, escopetas y canons. ¡Jo que'm pensaba que alló resignaba que'n Krausse-chico s'en anava a vendre tot aquell armament a la fira! ¡Y volia dir que s'en anava a la conquista dels Estats Units! Ara qu'hem enraonat de criaturadas, parlem de cosas més serias. En aquets últims dias hem sigut espectadors de dos agressions en la via pública, brutal la una y més que justificada y noble l'altra. Un periodista republicà perdido, d'aquestos que's creuen que todo el monte es orégano y qu'ells tenen la patent del insult, acompanyat d'un pinxo y ab abús de superioritat y sens previ avis, va escometre al redactor d'un estimat confrare catalanista. Dos companys d'aquell, a l'endemá li tornaban la pilota ab noblesa, porque l'escometen cara a cara y sens arma de cap classe, malgrat apuntalshi el periodista republicà un revolver y dur un bastó, sens dupte per

si l'arma de foch li fallava. Aquets fets no necessitan comentaris; però jo vuy ferlos pera justificar que la actitud en que actualment esta colocada la premsa catalanista: es consecuencia natural y llogica, de la serie inacabable d'insults que desde las columnas de certs periódichs republicans perdidos s'ens dirigian, de forma tal que no semblara sinó que ls catalanistas no tinguessim alló que té tot home y no fossim capassos d'arribar allí ahont arribés un altre. Tant es aixís, que no poguentse contestar atach per atach e insult per insult desde las columnas d'un diari polítich, es feu necessaria l'aparició d'un setmanari satirich y'l /Cu-cut/ vingué a omplir el buyt y a dir lo que ni La Veu ni La Renaixensa, per son caràcter, podian estampar en lletres de mollo. Però /Cu-cut/ ja no donava l'abast, es lluytava ab forsas desiguals, y nosaltres vam fer sortir LA TRALLA pera ajudar al aixorit /Cu-cut/, extremar la nota y arribar allí ahont el nano, per ser nano, no arribés. Y aquest es el verdader camp de batalla, ahont no hi hem anat certament per nostra plana voluntat, sinó ahont ens han portat els nostres enemichs ab sos grollers atachs y ab sa mala fe probada una y altre volta, ja que may s'ens ha atacat ab serietat y contestat als nostres arguments ab altres arguments sinó ab xocarreries de mal gust, ab calificatius injustificats y ab insults de tota mena. Y are cal dir, perque tothom s'en enteri, que no refusém la lluita en cap terreny, que s'ens trobará sempre que s'ens busqui, qu'anirém sempre més lluny que nostres enemichs perque la rahó está ab nosaltres, y que de las consecuencias que aquest estat de cosas porti, a n'ells els hi corresponen senceras totas las responsabilitats. Y res més.

CARRETER XERRAIRE.

"Teatro Libre"

DE LA

"Fraternidad Republicana"

Llista de la companyia del Teatre fraternal, ab expressió del caràcter que'ls cómichs adoptarán. L'empresari es Don Jacandro, home sempre molt formal, incapás de quedá a deure lo que no hagi de pagar y qu'en lo de fer comedias hi té una mà colossal. Apuntará Don Lorenzo, però ho anirà alternant ab en Jordá ó ab en Costa, puig tindrà de pendre part en obras d'algua empenyo y no podria apuntar. Els traïdors en Roca y Roca y a ratets en Marsillach perque abdos aquest caràcter els hi va que ni pintat; el primer perque a la patria li está fent traïció constant y l'altre ó siga El Maleta, perque pega pel detrás, fugint pitxor qu'un dimoni al veure l'Esperit Sant, pero quant li fan las tornas el valor se li ha acabat y es deixa pendre las armas que compra per defensars rebent el xaf-ch de nats entre llágrimas y planys. El Divino farà... riure, qu'es potser l'únich que sap ultimament al Congreso, va adelantari un grapat, casi fent morir de riure a n'els altres diputats. L'Anglés farà papers tristos y potser s'arriscará a fells d'Oficial primero ó algún altre d'embofetat. En Buxó farà'ls de tonlo, y podra lluhirsi en gran donchs fa ensaigs cada setmana a las sessions dels dimars, representant obras novas com aquella del Estrach; sembla qu'hi haurán batussas entre en Rach yach y un company —m'h'an dit qu'es en Corominas— que li disputi el treball puig es creu ser molt més tonto, y no troba natural qu'es donguin a n'el Granota els papers d'animalas perteneixent ell al quadro y sent un ximple acabat. En Marquina, damas joves en quin paper no té igual; m'h'an dit qu'es una monada, una nineta charmant sobre tot recitant odas —s'entent d'aquellas que fa— en que hi surten esiranyesas ratas, xays, moltons, llimachs ballenas, tigres y cabras y altra mena d'animals, que'ls besa segons sas odas pel darrera y pel devant. En Junoy farà negritos donchs l'home's troba en el cas de no poguer esblanqueirse per més esforços que fa ja que no troba pintura que li valgi rebaixant aquella negró de cara que'l té tan desesperat. En Lerru a més d'empresari farà'ls papers de galán; encare qu'ab tanta tripa com l'Emperadé ha posat farà una fatxa algo rara si no's procura apimar, —cosa molt fácil que passi— donchs fa poch s'ens en ha anat y será difícil, trobi qui li pagui aquells dinars qu'es clavaba ab tota barra

en els millors restaurants. L'Odón... vetaquí la causa que farà sigui un fracás, la companyia famosa del Teatre fraternal; que com sera aixó? llegeixin y tot llegint ja ho veuran: Suposém qu'al posá una obra, troban a n'el exemplar qu'na de sorti un burro a escena pero un burro... al natural; considerin la que s'arma entre tots els fraternals, al tractar de llogá un burro com a n'els teatros fan. L'Odón creurá es un despreci, d'aquells que demanan sanch, puig el fet de La Garriga es dels de celebritat y dona dret a que fassi el burro, primer que cap; els altres dirán que nohes; tothom anirà elegant las condiciones més notables per fe'l burro ab major art, y alló será l'acabóse y vindrá'l gran daltabaix donant fi a trómpada secca el Teatre fraternal.

PUNTA

Senyor Gobernador:

Ens veyem obligats a denunciarli un fet: Es el cas, senyor gobernador, que fa cosa d'un any un infelis boget recluït en el manicomio de Sant Baudili del Llobregat, conegut allí per el Maleta Indecencias a causa de que no obria la boca que no digués una indecentada, lográ escaparsen.

Fins fa poch temps havia anat vagant per'ls carrers de la ciutat sense ficarse ab ningú; es cert que de tant en tant feya alguna bogeria del género manso, y per aixó els vehins de Barcelona tampoch se ficavan ab ell.

Pero resulta, senyor gobernador, qu'aquest dement ha caigut en mans d'unas prostitutas de la Rambla del Mitj (y dihem aixó perque constantnos que'n aquella casa hi han perdidas, hi hem vist entrar homes diferents, com en Weyler, en Castelar, en Canalejas y ara ultimament al pinxo Lerroux) y quals prostitutas, valentse de la falta de magi del pobre foll, a cambi d'un ranxo diari l'obligan a sortir al balcó y dir bandarradas del catalanisme, dels seus periódichs y dels seus homes, ab escándol dels vehins de Barcelona.

Senyor gobernador, creyém que vosté deuria pendre cartas en el assumpto y arrencar al infelis boget Maleta Indecencias de las mans en qu'ara está y tornarli al manicomio, d'ahont no deuria haver sortit.

En bé de la moral pública y en nom dels vehins de Barcelona, li prega

LA TRALLA.

Ball de bastons

Aquesta setmana, si a vostés no'ls hi sab greu, dedicarém aquesta ballaruga a la Fraternidad Republicana, qu'un cop més s'ha demostrat que no es tal Fraternidad, ni tal republicana.

Els encarregats de bescantar als fraternals del carrer de las Corts Catalanas (CORTS CATALANAS, estúpit Maleta) han sigut els dependents de la propia casa, qu'a n'allí es veuen explotats pitjor que a casa de cap burgés, d'aquells que'ls fraternals ne diuen mil pestes a tota hora.

Lo que no es óbice pera que'ls imitin.

**

Llegeixin aquesta carta:

«Señores de la Junta: «Con todos los respetos que nos merece, hemos de llamar su atención por lo que se refiere a la desconsideración de que son objeto los dependientes que prestan servicio en ese Centro, muy distante de lo que su nombre representa»

Y si aixó no es parlar clar que vingui l'amigo del pueblo y s'ho miri.

La Fraternidad Republicana, muy distante de lo que su nombre representa. Nosaltres ja ho sabiam; perque aquesta Fraternidad y totas las fraternitats dels republicans perdidos, son de boquilla.

Justicia; pero no por mi casa, diuen els castellans, fraternitat però no a casa, diuen ells.

Els de fora ja n'estabam consensuts d'aixó y per si era poch, han vingut a declararho fins els de dintre.

**

Un altre párrafo de la carta:

«Tampoco creemos ser injustos diciendo que el sueldo que dan a los dependientes de sábados y domingos es inferior al que abonan muchos otros establecimientos que son tildados de antifraternal y egoistas y que no cuentan con la fuente de ingresos que significa la cuota de los socios y la gran concurrencia que acude»

Una cosa es predicar, y una altre pagar bé als dependents.

Peró, no diuen que'ls burgesos son tan explotadors. ¿Y ells? No'n tenen prou ab pagarlos malament, sinó que'ls hi fan suar la cansalada tan com poden.

Oradors del miting celebrat el diumenge en el teatre Granvía y organitzat pel "Foment Autonomista Català"

Joseph Girona

del «Foment Autonomista Català»

Dr. Lleó

del «Foment Autonomista Català»

Francesch Cambó

de la «Lliga Regionalista»

Baldomer Tona Xiberta

del «Catalunya Federal»

Antoni Sansalvador

del «Foment Autonomista Català»

Miquel Laporta

del «Catalunya Federal»

Santiago Gubern

de la «Unió Catalanista»

Francesch Albó

Diputat Catalanista

Vegis:

«Pero en cambio del escaso sueldo (12 reales al que sirve todo el día y 6 al que va por la noche) y las muchas horas (de calorce unos y de nueve otros no baja)...»

¡Bolí! Y alló de las vuyt horas ahont ho han arreconat señors lerrouxistas, al quarto dels mals endressos?

«... en cambio de esto, repetimos, los dependientes están compensados por el doble número de mesas que han de servir, ya que es costumbre general que cada uno cuide de ocho y en Fraternidad se les endosan diez y seis»

Aquets fets ens donan la pauta de lo que farà la república unitarista de'n Salmerón Krausse.

Una altre Fraternidad ahont a n'els espanyols, en lloch de carregar ab vuyt taulas, ens en endossarian setze.

**

«A todo esto, señores de la Junta ha de añadirse algo (más escare) que resulta más fraternal. (Hasta ellos hi fan broma.) Los camareros pagan el servicio al tomarlo y por cada cucharilla de las grandes se les hace dejar una peseta.»

¿Que tenen por que fugin els dependents? ¡Si que tenen confiansa en els treballadors!

«Si la cucharilla se pierde, el que se la encuentra (ll) (Aquest encuentra es tot un poema) gana cuatro reales si la entrega en el mostrador, quedándose sin ellos el camarero.»

¡Ni a Xauxa! A la Fraternidad Republicana, el que se encuentra una cucharilla, gana cuatro reales.

A qualsevol altre puesto que no fossin tan fraternals el que's trobés una cullareta no més es guanyaria las gracias si la tornava, y el calificatiu de lladre si no ho feya aixís.

Aixó es fomentar la fabricació de cullaretes, perquè si més de quatre ho saben, aniran a fer cullaretes a la Fraternidad.

«De modo, señores de la Junta, que debiendo ser Fraternidad Republicana la casa modelo, en cuanto a trato, salario y jornal de los dependientes, es un punto negro más saliente que los negros puntos donde se estruja a la dependencia sin piedad aunque muy católica y religiosamente.»

Y are, els obrers que badan y que creuen en la igualdad, libertad y fraternidad d'aquets republicans de purpurina, que vagin a consultar als aludits mossos de la Fraternidad, a veure qu'en pensan de la llibertat, igualtat y fraternitat dels republicans únics.

Lo menos que dirán es que son una colla d'embustersos.

Y tindrán rahó.

En Xeixa Moixa s'ens ha posat malalt. ¿Qué té? Una indigestió de faltas d'impremta. Va ésser tot hù, llegir el darrer número de LA TRALLA, y comensar a dir: «Ay, qué tinch, ay qué tinch.» Y tal s'ens va posar, que varem haver de ficarlo en una entrada y donarli un vas d'aigua!

—Pero home, no t'ho prenguis aixís,—tot era dirli nosaltres.

Peró ell, cal aixís que va deixar de dir: «Ay, qué tich», se va exaltar (ahont aneu ab aquell geniot que té!), y casi va fer un miting per nosaltres tots sols y la portera de la casa de la entrada del vas d'aigua, y dos ó tres transeunts més que s'hi varen aturar.

Va comensar empatollantse no sabem qué sobre las betas y las espardeñas y el segi y una pila d'endróminas més, y després digué:

«—Peró ja vos hi heu fixat bé en aquellas erradas? Si casi semblava «Joventut». Assedejat per assedegat; Maixuach per Marxuach, Miragallina per Rinagallina (un xiste tan hermós com era el que feyan aquest joch de paraulas!) y, sobre tot, alló de Gurich en lloch d'Enrich... Qué dirá l'Enrich de Fuentes, tant que m'estima? Y en Maragall, qué dirá, ell que té son según apellido semblant a aixó que's caixistas barruers han deixat estampat en el meu genial estudi sobre'l fausto aconteixement del Faust? Ah!!!; hi haurá un desafió, com si ho vegés; un desafió entre en Fuentes y els caixistas, y, ¡ay! aquestos tindrán la de perdre, porque com se las compondrán ab un sabre ó una pistola a la mà, sinó saben compondre una quartilla?»

En va li varem dir que la culpa la tenia ell per haverse empenyat en escriure ab la tralla y no ab una ploma; però com si li diguessim Marsillach, que vé a ser igual que dirli a un, Llus... sia.

En resum, en Xeixa Moixa fa llit, y menos mal que, com diuen els subvencionats de la vila del ós... bertrán, no hay mal que por bien no venga, porque l'estar al llit li ha valgut l'escaparse de veure el nyap monumental que varen fer els del Intim l'altre dilluns ab L'Avar.

ELS DE LA COLLA.

La Campana Desgracia erre que erre en dir bestiesas dels regionalistas y nosaltres erre que erre en clavar garrotadas sobre aquesta Campana esquerdada. A veure qui's cansará primer.

Copiém:

«Dura encare a Barcelona la campanya de difamació y de desprestigi promoguda en primer terme pel despit dels regionalistas, els quals no poden consolar-se de que haja arribat a constituirse dintre del Ajuntament una majoria republicana. No saben amagar la seva rabia. L'Ajuntament el volen per ells: per conquerir-lo treballaven desaforats, creient trobar a la Casa Gran medis més que suficients pera donar satisfacció a las sevas concupiscencias.»

¡Xoo, embustero!

A l'Ajuntament de Barcelona els concejals regionalistas are per are, justament lo que han fet ba sigut evitar que trobessin medis de donar satisfacció a las sevas concupiscencias certs regidors republicans.

Y no hem de fer més que recordar la qüestió del gas Strache pera que no'ns sigui necessari dir una paraula sobre aquest punt.

Y venir a parlar, justament vosaltres, de concupiscencias dels regidors regionalistas, es fer patent que disposés d'una barra monumental y d'un desahogo a tota proba, y que us pensés qu'els vostres llegidors son xinos y els feu combregar ab rodas de moli. Y aixó que no son partidaris de la Eucaristia.

¡Cóm us aprofitéu de la ignorancia del vostre publich, farsants!

**

De la mateixa Desgracia campanera, atribuintho a un estranger:

«Saludém ab satisfacció las elecciones del diumenge, senyal precursora del acabament del régimen que a Espanya impera.»

¡No me jaga usted reir que lengo er labio partido!

¡Els republicans unitaris acabant ab el régimen que a Espanya impera!

Acabant ab Espanya, deu volguer dir. Mire usted, señor extranjero, que tendria que ver una República unitaria gobernada por gente como Salmerón, Lerroux, Blasco Ibáñez, Junoy, Corominas, etc., etc.

Risa para todo el año, como dicen en Madrid.

Y al llegar la Navidad, «à can taps», como decimos nosotros.

**

Del propi colega:

«Peró escoltin: si's processa al simpálich diputat per Valencia: ¿cóm queda la inviolabilitat parlamentaria?»

Pues mira, Roca y Burru, molt rebé.

Perque la inviolabilitat ha de servir pera amparar als diputats com cal, y tu, la inviolabilitat, la voldrias pera ferla servir de tapadora a todas las concupiscencias dels diputats perdidos.

Y d'escoltarte, es donaria el cas de que hi hauria qui's faria diputat pera poguer fins estafar impunement.

Proba d'aixó que ja hi há qui ho fa.

Y si'n tens dubtes, els importadors de gallinas y els caixistas del Progreso te'n donaràn raho.

¿Parlém clar?

**

El «Foment Autonomista Català» al organitzar el miting celebrat lo prop-passat diumenge al teatre Gran-Via, enviá unas circulars, escritas en catalá, com es molt natural, als Ajuntaments d'Espanya convidantlos a adherirse a la protesta que'l miting significaba.

Y el llonsa del Alcalde de Requena, segons ens han dit, va contestar que, no entenia el dialecto catalán, ni había hecho traducir la circular porque en España no hay más idioma oficial que el castellano.

¡Brabo titere! Ya no tendrías de sert arcalde de R. O. para ser un barquillo. Mira que nesitas tener pan en el hojo y badar, para no saber que el catalan es idioma.

Otra bez tomáte la molestia de acerte traducir el catalan, que es el idioma de la region mas culta y sivilisada del Estado a que perteneses ti señoria y la que te harta a ti y otros alcaldes como ti.

Y no te sepa mal de aprendert idiomas, por que quizás tendras que sabert, con el tiempo, el frances o el ingles.

Cosa mas que probable si siguen gobernando a Espanya los castilas como tu y otros mucho mas necios i ignorantes que tu.

**

De La Correspondencia de España:

«La situación del marqués de la Vega de Armijo es bien clara y definida.»

Si, señor. La situación del marqués de la Vega de Armijo y la de tots els polítics madrilenys, es acostarse tan a la vora de l'olla del presupost com puguin, pera tirarshi de cap y afatarshi desseguida que's que are s'hi alimentan la deixin.

Aquesta es la verdadera situació permanent de la llopada de polítics espanyols, llámense monárquicos, llámense republicanos.

**

Un epígrafe de *El Heraldo* de Madrid:

«Los que trabajan.»

Si es inútil que parléu de trevallar, tot hom sab qu'a Madrid no trevalla ningú.

Salvo els que trevallen... pel seu compte.

**

Llegim:

«Actualmente hay en la tierra 150 volcanes que han estado en erupción en los tiempos modernos.»

¿Sense contarhi en Lerroux?

**

L'altre dia *El Liberal* en Barcelona va publicar un número de vuyt pàgines, y alguns baillets el cridavan dihent:

— ¡Una tonelada de paper per cinch cèntims!

Per l'amor de Deu, senyors,
no feu el plaga!

¡Per l'amor de Deu, senyors;
que fins s'us rifan els venedors!

**

Li prenen bastó y revolver,
li donen dos bofetadas
y després parla d'honor;
¿volen més barra?

**

Home Maleta Indecencias, per poca cosa t'enfadas y posas mala sanch y't fas acompanyar de pinxos: total perquè'l nano Cu-Cut t'ha dit dugas veritats com una casa, t'has enverinat, cosa que't passa sovint, sols que aquesta vegada, en lloch de abocar la bilis en la palangana de *La Publicitat*, l'has abocada en mitj d'un carrer com un nyè-bit qualsevol.

Y donchs, que't creyas, que tot havian de ésser brometes y aguantar las tevas bestiesas literarias, sense altre càstich que'l de ferte quatre xistes inofensius. No, home, no ha arribat l'hora de dir veritats, y si per dugas que t'en ha dit el Cu-Cut ja t'has sentit Cid, que passarà el dia que nosaltres t'en diguem dugas més, com per exemple: que tu has estat tancat per boig, y que has sigut *gubernadorcillo* a Filipinas? Ja ho sabem que farás. Dirás: Ay, qui ho fos are de boig y de *gubernadorcillo*! Y tindrás rahó de exclamar-te perquè es mellor, que no ésser ximple y esclau d'en Lerroux. Ya ho crech, tira peixet!

**

En Vallés y Barrot, va defensar l'altre dia en l'Audiencia a un pobre sabater a qui desgracies de la vida portaren al banch dels acusats. En Vallés, que ho va fer una mica bé, (ja era hora) s'ho va arreglar de tal manera, que'ns va fer sapiguer per boca del reo que li havia regalat un trajo negre... Veus, Vallés, es aixis com se fan las caritats; a so de tabals... que es com també se cassan *correligionarios*. No'ns estranya que regalis trajos negres; ja sabem que d'aquesta roba n'estás bé, perquè ta vida ha estat un dol continuu. Ens hauria estranyat que haguesis regalat uns calçotets, perquè sabem que estás molt mal de roba blanca.

Una agror tenim en l'ànima, y es que com que sabem que tu certa vegada refusares en el moment del judici la defensa d'un pobre perquè no't va aportar els 100 duros que tu volías, ens esvera pensar el grapat de mitjas solas que'l pobre sabater haurá de posar per pagarte ls honoraris, el trajo negre... y las tres pessetas que necessitas de tant en tant... ¿Per qué aixó darrer? Permet que te donguem un copet a la panxa y que te diguem: *Ala currido!*... La veritat; en Nocedal va fer mal en no nomenar las altres qualitats tevas. Hauriam rigut una mica ohint lo que ja sabem... *Tunante!*... *Cursi!*!!

**

Creguin que ho dihém de tot cor; nosaltres voldriam no tenir que parlarne de la taifa de *perdidos* que dihentse republicans,

En un miting

L'orador:

«Si, compañeros; cualquier medio es bueno para extirpar a esos carcas y clericales de catalanistas: el hierro, el fuego, el petróleo, la dinamita, la cal viva.»

El públich: ¡Vivaaa!

ja's crehuen ab dret a insultar y difamar y sortirse ab petulancias y quixoterias que'ns recordan la hermosa creació den Cervantes, emprò, aquets badellets d'or, que amén de despotricar, fent us y abús de la paraula a tot arreu ahont tenen paciencia per escoltarlos sense clavalshi las quatre natas que's mereixen, es permeten el luxo de dirse *escritors* en lloch d'*escribidors* qu'es lo que dehurien dirse y no tenim altre remey que vergasejarlos sense compassió, per qué, si per fer anar

dreta a una mula ó a un matxo precisan cops de tralla, per fer anar dret a un Roca y Ruch, que encare que no pensa tant com l'animal aludit, té més cervell qu'una mula, per alló de que en aquet mon tot está mal repartit, a n'ell donchs, no es ab el petadó ab lo que l'hem de fer tirar, es ab el manech, ab la vara de freixa sobre la closca buyda, que donará un soroll si fá no fá com el cap de'n Marquina ó en Buxó-Rach-Rach, quan parla.

O sinó vegin, si no mereix aixó l'home que posa en lletres de motllo la següent bestiesa:

Ja fa alguns mesos que'ls estats del moviment de la població, se saldan ab benefici.

En el passat octubre per 820 defuncions que hi hagué, s registraren 1.069 naixements. Saldo: 249 habitants de augment.

Ja ho vehuen: son molt sanitosos els ayres republicans que dominan a Barcelona de un quant temps ensá.

Vaja, siguin franks; al autor de semblant animalada ¿no'l condemnarian a morir cremat a fuego lento, bo y llegintli odas den Marquina y indecencias del Maleta idem?

**

Un periódich pur sang madrileny diu:

La Puerta del Sol, con sus grupos de gente parada a todas horas del día, no es un hervidero humano, como vulgarmente se dice: el hervor significa calor, vida, actividad; y allí sólo hay inercia, holganza, miserias, lo que es ó significa esterilidad, muerte.

Si no'ls coneguessim més que'l Deu que'ls ha fet podriam dir com en els finals de molts dramons: *¡ahora lo comprendo todo!*

Casi no cap millor explicació que la que inconscientment fa l'aludit periódich del per què demanan els municipaleros de Madrid els dos milions de pessetas. ¡Pobrets! Es porque no se los quieren ni pueden ganar, porque no volen ni poden trevollar.

La llástima es que pretenen fer servir de tapadora al mártir de sempre, al pobre obrer, lo que no deixa d'ésser criminal, perquè es explotar el sentiment de solidaritat dels obrers del restant d'Espanya.

Ja saben els obrers de debó que'ls que's menjan els bons talls a la majoria d'ajuntaments del Estat Espanyol son els obrers falsificats; son els escambriaires, picapedrers, empedradores de guant y camisa enmidonada per tot drap.

Per lo tant; no val a badar que s'han acabat las colonias per explotar y ara ens farian servir de negres a tots plegats!

**

El Maleta Indecencias després de rebre l'altre dia una ma de mástechs qu'era un gust y després d'haber tocat el cor dels que l'acariciaban dientelshi que'l deixessin que era un pare de familia, va arribar a casa seva y aixis qu'es va veure a segur, va recobrar el valor y sentintse com aquell de que diu en Mejia:

...el que hiere por detrás

y se humilla en la ocasión... pero que no vol que sigui dit, agafa la ploma y escriu un article que ni el valiente Bayardo.

Arreparin lo que diu:
...advertido, pues, de que se me queria agredir, al salir de mi casa metime el revolver en el bolsillo...

Pero ¿qué no tenias cap ánima cristiana mayor d'edat a casa teva que t'avisés que's perillós per las criaturas y pels imbécils jugar ab armas de foc? ¿No? Donch mira, com que nosaltres trobariam soberanament a faltar la teva interessant persona, t'advertim que'ls revolvers no més els poden tocar els grans, y que no t'emboquis may més perquè vas a riscos de pendre mal.

Després de tot ja vas veure perquè va servirte; perquè te'l prenguessin.

A n'aquest pas no guanyarás prou per las facturas de ca'n Beristain. Encar que't queda el recurs de compartels en gros en una parada d'aquellas de ral y mitj la pessa. Pel cas te farán el mateix servey.

**

Y per fi de festa diu el senyor Marsillach:
No es persona de honor quien, habiéndolo presenciado lo cuente de otra manera.

Y com que tu com a interfecte ho vas presenciari y ho contas de otra manera de la que va succehir, ergo ¿dónde tienes el honor, menguado?

¡A can taps!

Fidel Giró, impressor. — Carrer de Valencia, 233

¡¡Obra sensacional!!

¡¡S'agotará l'edició en quatre horas!!

Creuhant la plana morta,

PER EN FREDERICH
PUJULÁ Y VALLÉS

Preu: ¡UN RAL!

Sortirá lo dijous vinent

Enviant un ral en sellos de correu s'envia a fora. Si's vol certificada s'hi ha d'afegir un ral pera'l certificat.

Adressa: L'administrador de la Biblioteca «NOVA CATALUNYA», Jaume Gurt, Diputació, 291, baixos.